

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0197/2007

22.5.2007

SPRAWOZDANIE

w sprawie planu działań dotyczącego procesu konstytucyjnego Unii
(2007/2087 (INI))

Komisja Spraw Konstytucyjnych

Sprawozdawcy: Enrique Barón Crespo, Elmar Brok

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
PROCEDURA	9

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie planu działań dotyczącego procesu konstytucyjnego Unii (2007/2087 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy podpisany w Rzymie w dniu 29 października 2004 r. (traktat konstytucyjny),
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską zmienione Jednolitym Aktem Europejskim, traktatami z Maastricht, Amsterdamu i Nicei,
- uwzględniając deklarację z Laeken w sprawie przyszłości Unii Europejskiej z dnia 15 grudnia 2001 r.¹,
- uwzględniając Traktat dotyczący przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej² oraz Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie okresu refleksji: struktura, zagadnienia i kontekst oceny debaty na temat Unii Europejskiej⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie kolejnych kroków dotyczących okresu refleksji i analiz na temat przyszłości Europy⁶,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów zdolności Unii Europejskiej do przyjmowania nowych państw członkowskich⁷,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 16-17 czerwca 2005 r., 15-16 czerwca 2006 r., 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącej Rady Europejskiej dla Parlamentu z dnia 17 stycznia 2007 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 marca 2007 r., upamiętniającą pięćdziesiątą rocznicę podpisania traktatów rzymskich, przyjętą przez Europejski Komitet Ekonomiczno-

¹ Rada Europejska obradująca w Laeken, załącznik 1, str. 19.

² Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 17.

³ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, str. 11.

⁴ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 88.

⁵ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 306.

⁶ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0263.

⁷ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0569.

Spółeczny,

- uwzględniając Deklarację dla Europy przyjętą przez Komitet Regionów w trakcie sesji w dniu 23 marca 2007 r.,
- uwzględniając deklarację berlińską z okazji pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich z dnia 25 marca 2007 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A6-0197/2007),

Mając na uwadze, że:

- A. mając na uwadze, że Unia Europejska, jako rezultat pierwszej udanej próby utworzenia ponadnarodowej demokracji składającej się z państw i obywateli, stoi przed nowymi i bezprecedensowymi wyzwaniami, które – wraz z transformacjami, których doświadczała podczas kolejnych rozszerzeń, postępami rynku wewnętrznego i globalizacją – zmuszają do zrewidowania jej fundamentów,
- B. Traktat konstytucyjny został podpisany przez szefów państw lub rządów 27 państw członkowskich Unii Europejskiej, które tym samym zobowiązały się do poszukiwania odpowiednich rozwiązań mających na celu sprostanie wyzwaniom, zarówno natury wewnętrznej, jak i zewnętrznej, przed którymi stoi Unia Europejska a także wyzwaniom rozszerzenia poprzez pogłębianie politycznego wymiaru Unii Europejskiej.
- C. traktat konstytucyjny, zwłaszcza jego części I, II oraz IV, zostały zredagowane zgodnie z „metodologią Konwentu”, gromadzącą w ramach wspólnych obrad przedstawicieli państw członkowskich, krajów przystępujących do UE, Komisji i Parlamentu Europejskiego oraz parlamentów krajowych, których członkowie stanowili większość, co wzmocniło legalność traktatu,
- D. Część III traktatu konstytucyjnego jest w głównej mierze kodyfikacją obowiązujących obecnie traktatów, do których Konwent wprowadził pewne dostosowania i ulepszenia, zwłaszcza rozszerzając podstawy prawne współdecyzji w ramach procedury legislacyjnej z obecnych 37 przypadków do 86, co w imię zwiększenia demokracji, przejrzystości i skuteczności musi zostać zachowane,
- E. osiemnaście państw członkowskich, stanowiących dwie trzecie wszystkich państw członkowskich i większość ludności Unii Europejskiej, ratyfikowało do tej pory traktat konstytucyjny zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, w tym także przeprowadzając referenda w Hiszpanii, Luksemburgu i Rumunii, natomiast pozostałe cztery państwa członkowskie zadeklarowały swoją gotowość do kontynuowania ratyfikacji,
- F. Francji i Holandii nie udało się pomyślnie zakończyć wspomnianego procesu po niekorzystnych wynikach referendów zorganizowanych w obu krajach,

- G. publiczna debata, którą wywołała procedura ratyfikacyjna traktatu konstytucyjnego wykazała, że źródłem trudności są nie tyle jego innowacje instytucjonalne, co pewne szczególne aspekty konkretnych obszarów polityki oraz że przedmiotem krytyki była przede wszystkim część III dotycząca polityki i funkcjonowania Unii Europejskiej, choć część ta zawiera w przeważającej części tekstu przepisy już obowiązujące,
- H. wiele wyrażanych obaw miało związek raczej z kontekstem niż z treścią; mając na uwadze, że kwestie najbardziej niepokojące społeczeństwo, takie jak dyrektywa dotycząca usług na rynku wewnętrznym¹ i ramy finansowe, zostały już rozstrzygnięte,
- I. Rada Europejska obradująca w dniach 16-17 czerwca 2005 r. postanowiła otworzyć okres refleksji następujący po referendum we Francji i Holandii, podczas którego sześć innych państw członkowskich zakończyło swoje procesy ratyfikacyjne, a Rada Europejska obradująca w dniach 15-16 czerwca 2006 r. zwróciła się do prezydencji z prośbą o przygotowanie ewentualnych przyszłych rozwiązań z myślą o jej posiedzeniu w dniach 21-22 czerwca 2007 r. mających na celu przezwycięzenie kryzysu konstytucyjnego,
- J. publiczna debata, którą rozpoczęto podczas okresu refleksji, w wystarczającym stopniu wykazała, że problemy i wyzwania stojące przed Unią Europejską, które po raz pierwszy określono w deklaracji z Laeken i którym traktat konstytucyjny starał się zaradzić, nie zniknęły, lecz wręcz przeciwnie, stały się bardziej widoczne, a konieczność ich rozwiązania jeszcze bardziej nagła,
- K. Posiedzenia parlamentarne organizowane wspólnie przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe wykazały istnienie ogólnego przekonania, że traktat konstytucyjny zapewni Unii Europejskiej odpowiednie ramy potrzebne do sprostania stojącym przed nią wyzwaniom, jak również świadomość, że dla konferencji międzyrządowej byłoby trudne, lub wręcz niemożliwe, osiągnięcie zgody w sprawie projektów radykalnie odmiennych lub dalej idących niż te przyjęte w 2004 r.,
- L. coraz pilniejsze stają się kwestie wyposażenia rozszerzonej Unii Europejskiej w instrumenty i środki umożliwiające jej sprawne działanie, umacniające jej rolę w świecie oraz rozpraszające obawy jej obywateli w obliczu wyzwań, jakie niosą ze sobą między innymi globalizacja, zmiana klimatu, bezpieczeństwo dostaw energii i starzejąca się populacja,
- M. wyżej wspomniana Deklaracja Berlińska z dnia 25 marca 2007 r. podpisana przez Przewodniczących Rady Europejskiej, Parlamentu i Komisji wyznaczyła jako cel: „odnowienie wspólnego fundamentu Unii Europejskiej do czasu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2009 r.”,
1. potwierdza swoją aprobatę dla treści traktatu konstytucyjnego, który ma na celu, jako decydujący krok, oficjalne przyznanie Unii Europejskiej tkwiącego w jej istocie wymiaru politycznego, oraz usprawnia działania Unii Europejskiej, wspiera demokratyczną kontrolę nad jej procedurami podejmowania decyzji, zwiększa przejrzystość i umacnia prawa obywateli Unii Europejskiej będąc jednocześnie rozwiązaniem kompromisowym, a także odpowiada potrzebom Unii Europejskiej na obecnym etapie;

¹ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

2. podkreśla, że dwie trzecie państw członkowskich ratyfikowało już traktat konstytucyjny, a kolejne cztery państwa członkowskie w sposób jednoznaczny wyraziły swoje poparcie dla przepisów w nim zawartych, co ukazano na spotkaniu zorganizowanym niedawno w Madrycie z inicjatywy rządów Hiszpanii i Luksemburga;
3. zdaje sobie sprawę z obaw wyrażonych przez obywateli Francji i Holandii oraz odnotowuje debatę, która toczyła się w obu krajach;
4. zauważa, że obawy pojawiły się także w niektórych innych państwach członkowskich, lecz że odnośne rządy wyraziły poparcie dla znalezienia zadowalającego rozwiązania, które zachowa kluczowe reformy zawarte w traktacie konstytucyjnym;
5. przypomina o politycznej odpowiedzialności państw członkowskich, które podpisały, lecz nie ratyfikowały traktatu konstytucyjnego;
6. potwierdza swoje zobowiązanie do rozstrzygnięcia kwestii trwającego procesu konstytucyjnego Unii Europejskiej, który opiera się na treści traktatu konstytucyjnego, być może w innej formie, lecz bierze pod uwagę trudności zaistniałe w niektórych państwach członkowskich;
7. w związku z powyższym popiera starania prezydencji niemieckiej o uzyskanie od Rady Europejskiej mającej obradować w czerwcu 2007 r. zwołania konferencji międzyrządowej i określenia planu działań obejmującego procedurę, jasno określony mandat i osiągnięcie porozumienia przed końcem bieżącego roku;
8. przypomina o konieczności zagwarantowania zdolności Unii Europejskiej do podejmowania decyzji, skuteczności jej polityki oraz całkowitej legalności demokratycznej, do czego bez wątplenia przyczynia się traktat konstytucyjny z punktu widzenia kontroli, procedur legislacyjnych i budżetowych, a także o konieczności umocnienia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz roli Unii Europejskiej na świecie, by mogła wpływać ona na określanie i wdrażanie odpowiedzi na naglące wyzwania, przed którymi stoi ludzkość;
9. nalega, by zachowane zostały wszystkie podstawowe zasady Unii Europejskiej zawarte w części I traktatu konstytucyjnego, w tym podwójny charakter Unii Europejskiej jako unii państw i obywateli, wyższość prawa europejskiego, nową klasyfikację aktów i procedur, hierarchię norm i osobowości prawnej Unii Europejskiej oraz podkreśla, że traktat konstytucyjny wprowadza również istotne ulepszenia w kwestiach takich jak konsolidacja istniejących traktatów i połączenie filarów, wyraźne uznanie wartości, na których opiera się Unia Europejska, oraz wiążącej mocy prawnej Karty Praw podstawowych, a także zwiększenie udziału obywateli w życiu politycznym Unii Europejskiej, wyjaśnienie jakie kompetencje przysługują odpowiednio Unii i państwom członkowskim oraz poszanowanie zasady pomocniczości i roli parlamentów krajowych;
10. podkreśla, że każda propozycja zmiany traktatu konstytucyjnego powinna uzyskać takie samo poparcie, jakie swego czasu uzyskał projekt, który ma zostać zastąpiony;
11. oświadcza, że odrzuci każdy wynik negocjacji, który w porównaniu z traktatem konstytucyjnym będzie prowadził do osłabienia praw obywatelskich (nalega w

szczególności na utrzymanie Karty Praw Podstawowych, zwłaszcza jej prawnie wiążącego charakteru), a także do słabszej demokracji, przejrzystości i skuteczności w funkcjonowaniu Unii;

12. w związku z powyższym uznaje konieczność wzięcia pod uwagę najważniejszych kwestii, które zostały poruszone podczas okresu refleksji, oraz wyjaśnienia innych, które zostały już uwzględnione w traktacie konstytucyjnym, takie jak:
 - trwały rozwój, w szczególności walka ze zmianą klimatu;
 - solidarność wspólnotowa w dziedzinie energii;
 - spójna polityka migracyjna;
 - model socjalny Unii Europejskiej w kontekście zmian demograficznych i globalizacji;
 - terroryzm;
 - dialog pomiędzy cywilizacjami;
 - skuteczny wspólny mechanizm koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro przy jednoczesnym zachowaniu zgodnej z postanowieniami traktatów roli Banku Centralnego z zakresu polityki monetarnej;
 - unijne kryteria i procedury rozszerzenia;
13. uważa, że wobec sukcesu metody Konwentu przy przygotowywaniu projektu traktatu, należy zachować – niezależnie od tego jakie rozwiązanie zostanie przyjęte dla procesu konstytucyjnego – podstawowe zasady udziału parlamentarnego, integracji społeczeństwa i pełnej przejrzystości;
14. przypomina, że Parlament, jako jedyna instytucja Unii Europejskiej bezpośrednio wybierana przez obywateli, musi być w pełni zaangażowany w konferencję międzyrządową na wszystkich szczeblach, i w większym stopniu niż podczas konferencji międzyrządowej 2003-2004;
15. wzywa ponadto do utworzenia, równoległe z aktywnym udziałem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na konferencji międzyrządowej, międzyinstytucyjnej konferencji wzorowanej na metodzie przyjętej podczas opracowywania Traktatu z Maastricht w celu informowania Parlamentu Europejskiego i dokonania znaczącego wkładu do budowania ponadpartyjnego i ponadnarodowego konsensusu na konferencji międzyrządowej;
16. przypomina o swoim przywiązaniu do mechanizmu Konwentu jeżeli tylko szefowie państw lub rządów wyraziliby chęć podjęcia się istotnego przeglądu istniejących tekstów;
17. wzywa Komisję, by w nadchodzących negocjacjach w pełni odegrała nałożoną na nią rolę i przygotowała wnioski mające na celu modernizację traktatu konstytucyjnego w odniesieniu do tematów poruszonych w ustępie 12;
18. podkreśla wagę dialogu pomiędzy parlamentami krajowymi i odpowiadającymi im rządami podczas całej konferencji międzyrządowej oraz wyraża gotowość utrzymywania

bliskich stosunków z parlamentami krajowymi w czasie trwania zbliżającego się etapu negocjacji, a także z Komitetem Regionów i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, europejskimi partnerami społecznymi, społecznościami religijnymi oraz społeczeństwem obywatelskim;

19. wzywa do zakończenia przed końcem roku 2008 procesu ratyfikacji nowego traktatu będącego rezultatem prac konferencji międzyrządowej, tak by następny Parlament, wybrany w roku 2009, mógł rozpocząć sprawowanie mandatu przy obowiązujących przepisach nowego traktatu;
20. wymaga, aby państwa członkowskie skoordynowały procedury ratyfikacyjne, dzięki czemu proces ratyfikacyjny mógłby zostać zakończony w tym samym czasie;
21. podkreśla, że należy zrobić wszystko co możliwe by nie dopuścić do utworzenia Europy podzielonej na dwie kategorie;
22. zamierza przedłożyć konkretniejsze propozycje przy okazji przedstawiania swojej opinii w sprawie zwołania konferencji międzyrządowej zgodnie z art. 48 Traktatu o Unii Europejskiej w świetle kryteriów zebranych w niniejszej rezolucji;
23. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji członkom Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, parlamentom krajowym państw członkowskich, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

PROCEDURA

Tytuł	Plan działań dotyczący procesu konstytucyjnego Unii				
Numer procedury	2007/2087(INI)				
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	AFCO 26.4.2007				
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu					
Opinia niewydana Data wydania decyzji					
Ścisła współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu					
Sprawozdawca(y) Data powołania	Enrique Barón Crespo, Elmar Brok 1.3.2007				
Poprzedni sprawozdawca(y)					
Rozpatrzenie w komisji	28.2.2007	19.3.2007	10.4.2007	2.5.2007	21.5.2007
Data przyjęcia	21.5.2007				
Wynik głosowania końcowego	+ 20 - 2 0 0				
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jim Allister, Enrique Barón Crespo, Jens-Peter Bonde, Richard Corbett, Konstantin Dimitrov, Andrew Duff, Bronisław Geremek, Anneli Jäätteenmäki, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, József Szájer, Riccardo Ventre, Johannes Voggenhuber				
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elmar Brok, Carlos Carnero González, Klaus Hänsch, Alexander Stubb, Mauro Zani				
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emanuel Jardim Fernandes, Corien Wortmann-Kool				
Data złożenia	22.5.2007				
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)					